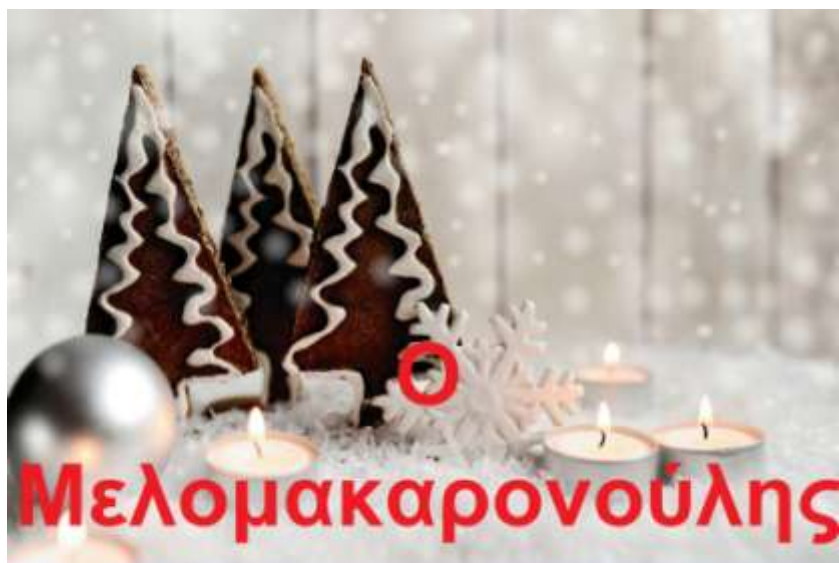

Ο
Μελομακαρονούλης
και η
Κουραμπιεδίνα

Μελομακαρονούλης

και

η

Κουραμπιεδίνα

Αλεξάνδρα Νικολέττα Γογγάκη

**Ο Μελομακαρονούλης
και
Η Κουραμπιεδίνα**

Η εικόνα του εξωφύλλου έχει θέμα:
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Ανήκει στον:
congerdesign
congerdesign • Deutsch
Μέλος από 15/10/2014
του pixabay

Πηγή: <https://pixabay.com>

Τίτλος:

Ο Μελομακαρονούλης

ΚΑΙ

Η Κουραμπιεδίνα

Συγγραφέας:

Αλεξάνδρα Νικολέττα Γογγάκη

2020

Συντελεστές του βιβλίου:

Επιμελητής Γραφίστας Εικονογράφος:

Ιωάννης Καρόζης

Συντονιστής Διορθωτής:

Αλεξάνδρα Νικολέττα Γογγάκη

Συμμετοχή – συνεισφορά:

Βικιπαίδεια:

Η Βικιπαίδεια είναι διεθνής, παγκόσμια, ψηφιακή, διαδικτυακή, ελεύθερου περιεχομένου, εγκυκλοπαίδεια, που βασίζεται σε ένα μοντέλο ανοικτό στη σύνταξη του περιεχομένου της.

Pixabay:

Το Pixabay.com είναι ένας διεθνής ιστότοπος, copyleft και δωρεάν στη χρήση για κοινή χρήση φωτογραφιών, εικονογραφήσεων, διανυσματικών γραφικών, ταινιών και μουσικής.

Από το Νοέμβριο του 2017, το Pixabay προσφέρει πάνω από 1.188.454 δωρεάν φωτογραφίες, εικόνες και διανύσματα και βίντεο.

Όλα τα αρχεία βίντεο και εικόνες που είναι διαθέσιμα στην πλατφόρμα μπορούν να χρησιμοποιηθούν χωρίς απαίτηση απόδοσης και επίσης για εμπορικούς σκοπούς.

Τον Νοέμβριο του 2018 η Canva απέκτησε Pixabay μαζί με Pexels.

Ο Μελομακαρονούλης
και
Η Κουραμπιεδίνα

Διατίθεται υπό την ακόλουθη άδεια Creative Commons:

Άδεια διανομής: [Creative Commons](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/) BY-NC-SA
Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Παρόμοια Διανομή
4.0 (CC-BY-NC-SA)

*Αλεξάνδρα Νικολέττα
Γογγάκη*

Ο Μελομακαρονούλης

και

Η Κουραμπιεδίνα

Ο ΜΕΛΟΜΑΚΑΡΟΝΟΥΛΗΣ ΚΑΙ Η ΚΟΥΡΑΜΠΙΕΔΙΝΑ

Τις γιορτές των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς μεγάλοι και μικροί τις έχουν συνδέσει άρρηκτα με τα μελομακάρονα και τους κουραμπιέδες κυρίως, αλλά και με τον μπακλαβά τις δίπλες και βέβαια την βασιλόπιτα.

Από του Αγίου Δημητρίου κιάλας, που είναι στις 26 Οκτωβρίου, τα ζαχαροπλαστεία και οι φούρνοι παρασκευάζουν ασταμάτητα και για όλο το διάστημα μέχρι και των Θεοφανείων τις ομολογουμένως υπέροχες γλυκές δημιουργίες που αναφέραμε και ιδιαίτερα τον πρώτο καιρό, τα χιονισμένα και τα μελωμένα εδέσματα, δηλαδή τις κουραμπιεδίνες μας και τους μελομακαρονούληδες μας !!! Κάθε μαγαζί, όλα αυτά τα φτιάχνει με διαφορετικό τρόπο, μιας και

υπάρχουν πολλές, διάφορες εκδοχές – συνταγές σύμφωνα με τις οποίες δύναται να παρασκευαστούν οι θαυμάσιες εκείνες λιχουδιές. Και η διαφορά που υπάρχει δεν αφορά αποκλειστικά και μόνο το γευστικό κομμάτι του θέματος, αλλά και το οπτικό, αφού οι δυο μας πρωταγωνιστές βγαίνουν τσάρκα σε ποικίλα σχήματα: αστεράκι, καμπανούλα, έλατο, μισοφέγγαρο, εκτός βέβαια από το κλασσικό στρογγυλό σχήμα.

Άλλοι που λέτε αγοράζουν τα γλυκά αυτά, ενώ κάποιοι άλλοι τα φτιάχνουν στα σπίτια τους. Υπάρχουν βέβαια και εκείνοι που κάνουν και τα δυο, δηλαδή και αγοράζουν αλλά και ετοιμάζουν μόνοι τους και αυτό γιατί έχουν μικρά παιδιά όπου επιθυμούν διακαώς να συμμετάσχουν στην υπέρλαμπρη διαδικασία ετοιμασίας μα και ψησίματος αλλά και της περίτεχνης τοποθέτησής τους στις πολύχρωμες καθώς και ευφάνταστες γιορτινές πιατέλες.

Και τι δεν κάνουν τα πιο πολλά παιδάκια για να καταφέρουν αυτό που θέλουν και ειδικά εδώ, στην συγκεκριμένη περίπτωση, όπου είμαστε προ των πυλών των Χριστουγέννων, υπάρχουν δύο άκρως ζουζουνιάρικα αδερφάκια, ο Θεοφάνης και η Σπυριδούλα όπου αυτή τη φορά η φαντασία τους ξεπερνάει κάθε προηγούμενο. Λοιπόν, οι γονείς τους κάθε χρόνο αγοράζουν τα νοστιμότατα αυτά γλυκά και ποτέ μα ποτέ ούτε μια χρονιά δεν τα έχουν φτιάξει οι ίδιοι. Και να δείτε καημό οι δύο μας μικροί φίλοι, γιατί άκουγαν από φίλους τους ότι οι δικοί τους γονείς ή οι γιαγιάδες τους τα ετοίμαζαν οι ίδιοι. Και σου λείει, κάτσε τώρα κάτι θα σκεφτούμε – θα σκαρφιστούμε ώστε να καταφέρουμε τους δικούς μας να μας φτιάξουν έστω μια φορά όλα εκείνα τα φανταστικά καλούδια.

Εγώ ειλικρινά, τώρα που φέρνω στο μυαλό μου το «σατανικό» τους σχέδιο, το οποίο κατέστρωσαν με περισσή πονηριά, έχω ξετρελαθεί γιατί στ αλήθεια δεν μπορούσα να φανταστώ μέχρι πού είναι ικανό να φτάσει το μυαλό και το σκεπτικό των παιδιών προκειμένου να υλοποιηθεί και να πάρει σάρκα και οστά η όποια επιθυμία τους.

Εκεί που μαγειρεύα ένα πρωινό και μάλιστα έφτιαχνα παστιτσάδα (είναι Κερκυραϊκό φαγητό με κόκκορα ή μοσχαράκι ή και κοτόπουλο κοκκινιστό με ωραίο χοντρό μακαρόνι), χτυπάει το τηλέφωνο. Μπα, λέω ποιος νάναι; Σηκώνω το ασύρματο και βάζω την ανοιχτή ακρόαση, γιατί ήθελα να μαγειρέψω στην ώρα μου και να μη φάω του χρόνου τέτοια μέρα !!!. Και ευτυχώς που σκέφτηκα και έκανα αυτή τη κίνηση, γιατί ποιος ή μάλλον ποιοι νομίζετε ότι μου τηλεφώνησαν; Μα φυσικά, τα δύο μου αγαπημένα μου ανήψια η Σπυριδούλα και ο Θεοφάνης !!!.

Σκέφτηκα αμέσως «να δεις που κάποια ζουζουνιά θέλουν να κάνουν πάλι» και όντως δεν είχα άδικο !!!.

Τους είπα «τι κάνουν τα παιδάκια μου, οι ψυχούλες μου»; Και μου λένε χωρίς κανένα ίχνος ενδιασμού τα ατιμούτσικα « Αλεξία, μετά από πολλές ώρες συνεδρίασης σε πληροφορούμε ότι βρήκαμε το τέλειο σχέδιο όπου θα μας εξασφαλίσει για φέτος τουλάχιστον τα πολυπόθητα γλυκά των Χριστουγέννων, φτιαγμένα έστω και για μία φορά από τα χρυσά χεράκια των γονιών μας» !!! Τότε εγώ εντελώς αυθόρμητα γέλασα δυνατά με όλη μου τη ψυχή γιατί ήμουν σίγουρη ότι με αυτά που θα μου έλεγαν τα δυο μου τα πιτσιδία, ότι θα κατάφερναν τους γονείς τους να τους ετοιμάσουν τα γλυκά των εορτών αυτοί οι ίδιοι, αλλά θα συμμετείχαν κι εκείνα

**ως γκεστ σαρς, δηλαδή κάτι σαν έκτακτη συμμετοχή
ένα πράμα !!!.**

**Αγαπητοί φίλοι και φίλες, πάρτε θέσεις,
προσδεθείτε, γιατί με αυτά που θα σας πω σε ό,τι έχει
να κάνει με τη φαντασία και της Σπυριδούλας αλλά
και του Θεοφάνη, πραγματικά δεν θα σταματάτε να
γελάτε και επί πλέον θα μείνετε σε τελευταίο στάδιο
στη κυριολεξία με το στόμα ανοιχτό !!!.** Αυτά που θα
διαβάσετε παρακάτω σας προετοιμάζω και σας λέω
ότι δεν εμπεριέχουν καμία υπερβολή και σας το
τονίζω ιδιαίτερως. Βέβαια και δικαίως του λόγου γι
αυτά που πρόκειται να σας εξιστορήσω, θα σκεφτείτε
ότι «σιγά, τέτοια πράγματα μη τα σκέφτηκαν μικρά
παιδάκια κι ότι τέτοιες ιστορίες είναι ικανοί να τις

πλάθουν μόνο μεγάλοι». Κι όμως, αυτοί οι δύο μπόμπιρες διαθέτουν τόση φαντασία όπου μπορούν θαυμάσια να γράψουν ολόκληρο σήριαλ !!!.

«Ωρές παιδιά» τους λέω «έκλεισα το μάτι από τη κουζίνα, το ετοίμασα το φαγητό μου και είμαι όλη αυτιά»!. Εκείνα, ευθύς αμέσως με την τσαχπινιά την οποία διαθέτουν μου είπαν «Αλεξία μου, αγάπη μου, θα σου πούμε πρώτα ο ένας και μετά ο άλλος τι σκεφτήκαμε για να έχουμε φέτος και σπιτικά γλυκά εκτός από αγοραστά». Και γω γελώντας τους είπα: « Βρε αγαπούλες μου γλυκές, ένας – ένας να μου τα πείτε σας παρακαλώ πολύ». Στην κυριολεξία τα έλεγαν σαν να ήταν χορωδία και με τρόπο τρισχαριτωμένο !!!.

«Λοιπόν» τους λέω «ποιο παιδάκι θ αρχίσει»; Και αμέσως, λέει ο Θεοφάνης «μα φυσικά η Σπυριδούλα επειδή οι κυρίες προηγούνται». «Ο Χριστός και η Παναγία» σκέφτηκα «κοίτα κουβέντες από μικρό παιδί». Μετά η Σπυριδούλα είπε στον αδερφό της «σ ευχαριστώ Θεοφάνη» και άρχισε να μου διηγείται με κάθε λεπτομέρεια <το όνειρο που είδε> και βέβαια είναι αυτό που θα πει και στους γονείς της για να τους πείσει για τον γνωστό πλέον λόγο.

Λέω στη Σπυριδούλα «έλα Παναγία κοντά σου, άρχισε να μου λες το όνειρό σου κουκλίτσα μου». Κι εκείνη δεν έχασε ούτε δευτερόλεπτο και μου διηγήθηκε το περιβόητο <όνειρο που είδε>. Την προσοχή σας παρακαλώ, η αυλαία ανοίγει: «Είναι μια βδομάδα πριν τα Χριστούγεννα, βράδυ, το κρύο είναι στα φόρτε του, πήγα να κοιμηθώ αλλά δεν τα κατάφερα όσο και να προσπαθούσα. Μόνο μια ώρα μπόρεσα να κοιμηθώ κι έπειτα σηκώθηκα και πήγα να ξυπνήσω τη μαμά μου για να φτιάξουμε τις κουραμπιεδίνες μας. Η μανούλα μου ξυπνάει, σηκώνεται και πάμε στη κουζίνα. Πίνουμε πρώτα ένα ζεστό τσάι του βουνού με λεμόνι και μέλι για να ζεσταθούμε. Μετά συγκεντρώσαμε όλα τα υλικά πάνω

στο τραπέζι. Η μανουλίτσα μου η γλυκιά μου έλεγε τι να κάνω και γω την άκουγα πιστά. Βάλαμε ό,τι έπρεπε να βάλουμε σ ένα μεγάλο μπολ, τα ανακατέψαμε όπως και όσο έπρεπε και έτσι έγινε ένα εύπλαστο ομοιογενές ζυμάρι. Είχαμε λέει καλούπια σε διάφορα σχήματα και έτσι οι κουραμπιεδίνες μας ήταν η μία πιο όμορφη από την άλλη. Προθερμάναμε τον φούρνο μας εν τω μεταξύ και βάλαμε το ταψί με τις καμπανούλες, τις αστερίνες, καθώς και τις υπόλοιπες για να ψηθούν. Αλλά σ αυτό εδώ το σημείο Αλεξία μου συνέβη κάτι πολύ περίεργο – πρωτοφανές: όσο ψήνονταν οι χιονούλες μας ακούγονταν κάποιοι περίεργοι ήχοι σαν τρίξιμο, σαν σιγανές φωνούλες και κατά τη διάρκεια δε, οι φωνές αυτές όλο και δυνάμωναν, Γυρίζω προς τον φούρνο και τι να δω; Οι κουραμπιεδίνες ανταγωνίζονταν η μία την άλλη για το ποια είχε το πιο ωραίο σχέδιο και μάλιστα έλεγαν: «Εγώ είμαι η πιο σπουδαία γιατί έγινα έλατο», «όχι» έλεγε η άλλη «η πιο κούκλα είμαι εγώ που έγινα αστέρι, γι αυτό και θα γίνω διάσημη καλλιτέχνης, άλλωστε τα αστέρια λάμπουν πάντα και γω αυτό θα κάνω» ενώ άλλη από αυτές είπε: «τι λέτε καλέ, εγώ και μόνο εγώ αξίζω αφού είμαι η καμπανούλα και η φωνούλα μου θα είναι μελωδική και ξεχωριστεί αλλά και δυνατή». Η μισοφεγγαρούλα δεν άντεξε άλλο και είπε φωναχτά γιατί τέλειωνε και το ψήσιμο: «για σας παρακαλώ πολύ, δεν μιλάω τόση ώρα αλλά αρκετά ίσαμε δω !!!». Εγώ είμαι η καλλονή και η διασημότερη

εδώ μέσα, αχ τι να σας πω σας λυπάμαι ! Βρε, μόνο και μόνο που έχουν γραφτεί τόσα πολλά τραγούδια για τα φεγγάρια αυτό θα έπρεπε να σας έχει ήδη κάνει να συνειδητοποιήσετε την αξία μου κακομοιρούλες μου». Και μετά από αυτή την τελευταία βαρυσήμαντη δήλωση της μισοφεγγαρίνας μας ακολούθησε πανζουρλισμός, βουητό και Άγιος ο Θεός!. Έφτασε όμως η ώρα για να βγουν και ήξεραν πολύ καλά ότι για να τις βάλουμε στις Χριστουγεννιάτικες πιατέλες θα έπρεπε να είναι κυρίες με τα όλα τους !!!.

Που λες, εγώ και η μητέρα μου όλη αυτή την ώρα τα είχαμε κυριολεκτικά χαμένα !. Ενώ βγάζαμε το ταψί έλεγαν μετά τάχαμου η μία στην άλλη λόγια <συμπάθειας> κι <αγάπης> άσχετα αν ήθελαν να ξεμαλλιαστούν. Τέλος πάντων φιληθήκανε, είπαν για αρχή το ένα νερό κυρά Βαγγελιό, μάλλον το έκαναν για να τιμήσουν τη μαμά μου και φυσικά ακολούθησε το ρεπερτόριο με όλα τα Χριστουγεννιάτικα τραγούδια. Έπειτα, τις τοποθετήσαμε μία – μία προσεκτικά στις πιατέλες και τις πασπαλίσαμε με ζάχαρη άχνη. Μονομιάς μας χαμογέλασαν όλες και μας είπαν ότι θα ήθελαν να μας δουν και του χρόνου. Και από την πλευρά όμως της μαμάς μου αλλά και

από τη δική μου ειπώθηκε ακριβώς το ίδιο. Αμέσως μετά σίγησαν και δεν ξαναμίλησαν ποτέ».

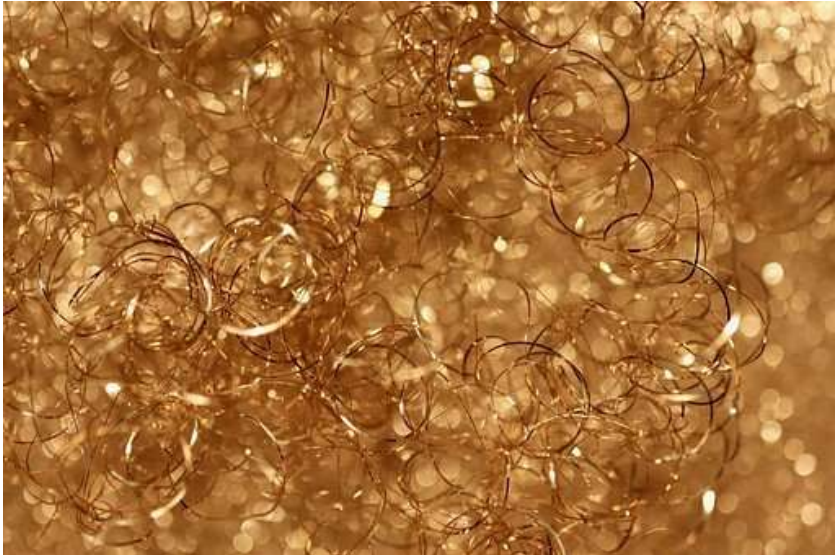
«Αλεξία μου, πώς σου φάνηκε το όνειρο που είδα»; «Τι να σου πω Σπυριδούλα μου» της είπα «Οσκαρ θα πάρεις και όσο για τις σπιτικές κουραμπιεδίνες για φέτος, αυτές τις έχεις στο τσεπάκι σου, εξασφαλισμένες, γιατί πολύ απλά είσαι απίθανη»!!!.

«Τώρα είναι η σειρά του Θεοφάνη μας για να μου πει κι εκείνος το δικό του <όνειρο> έτσι δεν είναι»; «Ναι»! λέει ο Φάνης όλο ενθουσιασμό!!!. «Άκου αγάπη μου και δικό μου όνειρο να ξετρελαθείς» μου λέει. Και του αποκρίνομαι λέγοντάς του «σ ακούω όμορφέ μου». «Όπως ξέρεις ο ανηψιός σου έχει αδυναμία στα μελομακάρονα και γι αυτό το λόγο ήθελα με κάθε τρόπο να πείσω τους δικούς μου να μου φτιάξουν οι ίδιοι φέτος τα μελομακάρονα που τόσο πολύ μου αρέσουν. Γι αυτό, άκου να σου διηγηθώ τι θα τους πω ότι <είδα>. Πήγα μια μέρα με τον πατέρα μου και ψωνίσαμε τα καθιερωμένα γλυκά των ημερών από το ζαχαροπλαστείο της γειτονιάς μας. Μετά πήγαμε στο σούπερ μάρκετ που είναι

κοντά στο σπίτι μας και αγοράσαμε κάποια πράγματα που χρειαζόμαστε. Έριχνε πολύ χιόνι τεράστιες χοντρές νιφάδες. Πήραμε στην αρχή μερικά μπουκάλια γάλα, έπειτα αγοράσαμε κρέας, τυριά, και στη συνέχεια κατευθυνθήκαμε στον διάδρομο που είναι η ζάχαρη, τα μπαχαρικά το μέλι και το αλεύρι.

Εμείς από εκεί θέλαμε να πάρουμε ζάχαρη και μέλι. Παίρνουμε ένα βάζο με μέλι και ένα πακέτο με ζάχαρη και κάνουμε να φύγουμε. Ενώ είχαμε γυρίσει την πλάτη μας λέει θυμωμένα αλλά και με παράπονο ταυτόχρονα μια φωνή: «Εμάς πού θα μας αφήσεις εδώ; Θέλουμε να έρθουμε μαζί σας στο σπίτι σας». Και ποιος ήταν, ή καλύτερα να λες ποιοι ήταν αυτοί που μας το είπαν; Το μέλι και η ζάχαρι!.

Κι όμως !!!. Εγώ τότε και ο πατέρας μου τους είπαμε «συγγνώμη, αλλά δεν χρειαζόμαστε για τώρα άλλα τεμάχια». «Τότε όλο λύπη άρχισαν να δακρύζουν και μας είπαν αν δεν πάρετε άλλα δύο από το καθένα από εμάς, τότε πώς θα φτιάξετε τους μελομακαρονούληδες που τόσο λαχταρά ο Φάνης»;

Και ο πατέρας μου τότε τους ρώτησε «εσείς πώς ξέρετε το όνομα του μικρού»; Και αυτοί είπαν ότι άκουγαν τον μπαμπά μου που φώναζε εμένα καθώς και ότι άκουσαν που λέγαμε ότι έχω αδυναμία στα μελομακάρονα.

Τους κοιτάμε καλά – καλά και σ ένα λεπτό ο πατέρας μου τους λέει «άντε βρε, με πείσατε, θα πάρω ακόμα δυο κομμάτια από το καθένα σας».

Φωνές, κακό, ενθουσιασμός, «γιούπι» να φωνάζουν τα δύο μέλια, «γιούπι» και οι δύο ζάχαρες κι έτσι όλοι μαζί φτάσαμε στο ταμείο, πλήρωσε ο μπαμπάς μου, ενώ του έλεγαν οι τέσσερις καινούργιοι φίλοι μας «ευχαριστούμε» !!!.

Φτάνοντας στο σπίτι δεν ξανάβγαλαν άχνα, ούτε κιχ. Φυσικά, είπαμε τα όσα έγιναν στη μάνα μου και στην αδερφή μου. Στην αρχή δεν μας πίστευαν αλλά μετά τους δείξαμε κάτι που εκείνες δεν είχαν

παρατηρήσει: Πάνω στις συσκευασίες από το μέλι και τη ζάχαρη είχαν παραμείνει κάποια αχνά χαμόγελα.

Και τότε μόνο πείστηκαν για την αλήθεια των όσων τους λέγαμε !!!.

Ευθύς αμέσως όλη η οικογένεια φτιάξαμε τους μελομακαρονούληδες μας με πολύ όρεξη, προετοιμάζοντας τα υλικά, το μέλι, τη ζάχαρη, το σιμιγδάλι, την κανέλλα, το γαρύφαλλο, πλάθοντας το ζυμάρι, βάζοντας ένα – ένα κομματάκι τα διάφορα καλούπια με τα διάφορα σχήματα, τοποθετώντας το ταψί στο φούρνο ψήνοντάς τα και έπειτα μελώνοντας τα με το υπέροχο μυρωδάτο σιρόπι που είχαμε φτιάξει !!!.

«Ψυχή μου δεν βρίσκω λόγια» είπα στον Φάνη. «Το όνειρό σου είναι το κάτι άλλο !.

Είσαι θαυμάσιος και να είσαι σίγουρος ότι ο μπαμπάς και η μαμά θα σου φτιάξουν φέτος τους μελομακαρονούληδες σου»!!!.

Έπειτα, αφού διηγήθηκαν τα δύο αδερφάκια τα «όνειρά» τους στους δικούς τους και αφού μέσα από κει οι γονείς τους ένοιωθαν πόσο πολύ ήθελαν τα παιδιά τους έστω για μία φορά και σπιτικά γλυκά εκτός από αγοραστά, τότε έφτιαξαν όλοι μαζί και ΜΕΛΟΜΑΚΑΡΟΝΟΥΛΗΔΕΣ αλλά, και ΚΟΥΡΑΜΠΙΕΔΗΝΕΣ !!!.

ΑΦΙΕΡΩΣΗ

*Αφιερώνεται στους γονείς μου, στο παιδί και τον
σύζυγό μου Γιάννη Καρόζη.*

Ευχαριστίες

Ευχαριστώ

Σε όλους τους άγνωστους ήρωες του πλανήτη που με την αυτοθυσία τους, την απaráμιλλη στοργή, την κατανόηση, την αγάπη, τον ηρωισμό τους, βοήθησαν την ανθρωπότητα να ανέβει σε υψηλότερο επίπεδο πολιτισμού.

Βιογραφικό σημείωμα

Φωτογραφία: Γιάννης Καρόζης

Αλεξάνδρα – Νικολέτα Γογγάκη

Τίτλοι σπουδών

Ανώτερα θεωρητικά πτυχία

A. Φυγής (φούγκας):

Ενώπιον επιτροπής που ορίστηκε με απόφαση του υπουργείου πολιτισμού μου απενεμήθη πτυχίο φυγής (φούγκας) με το βαθμό <άριστα> (9,83) την 27^η Ιουνίου του έτους 2003.

B. Αντίστιξης:

Ενώπιον επιτροπής που ορίστηκε με απόφαση του υπουργείου πολιτισμού μου

απενεμήθη πτυχίο αντίστιξης με το βαθμό <άριστα> (9,66) την 27^η Ιουνίου του έτους 2001 .

C. Αρμονίας:

Ενώπιον επιτροπής που ορίστηκε με απόφαση του υπουργείου πολιτισμού μου απενεμήθη πτυχίο αρμονίας με το βαθμό <άριστα> (9,92) την 19^η Ιουνίου του έτους 1999.

D. Δίπλωμα Πιάνου:

Ενώπιον επιτροπής που ορίστηκε με απόφαση του υπουργείου πολιτισμού μου απενεμήθη δίπλωμα Πιάνου με το βαθμό < άριστα παμψηφεί> (10) την 15^η Ιουνίου του έτους 1995.

Διακρίσεις

&

συμμετοχή σε σεμινάρια

A) την 13^η Δεκεμβρίου του έτους 1997 μου απενεμήθη δίπλωμα συμμετοχής μου στο σεμινάριο πιάνου σαν ενεργό διακριθέν μέλος από τον σολίστ καθηγητή πιάνου dr. Δημήτρη Τουφεξή και το αττικό ωδείο.

B) την 14^η Δεκεμβρίου του έτους 1998 μου απενεμήθη δίπλωμα συμμετοχής μου στο σεμινάριο πιάνου σαν ενεργό διακριθέν μέλος από την σολίστ καθηγήτρια πιάνου και μουσικής δωματίου marta gulyas και το αττικό ωδείο .

Γ) την 25^η Μαΐου του έτους 1998 μου απενεμήθη δίπλωμα συμμετοχής μου στο σεμινάριο πιάνου σαν ενεργό διακριθέν μέλος

από τον σολίστ καθηγητή πιάνου dr. Δημήτρη Τουφεξή και το ωδείο της Ιωάννας Συγκελάκη.

Δ) την 25^η Ιανουαρίου του έτους 1999 μου απενεμήθη δίπλωμα συμμετοχής μου στο σεμινάριο πιάνου επιπέδου dr class, σαν ενεργό διακριθέν μέλος από τον σολίστ και καθηγητή πιάνου Κων/νου Λούκου και το ωδείο «Ορφείο Αθηνών».

Ε) την 16^η Μαΐου του έτους 1999 μου απενεμήθη έπαινος και χάλκινο μετάλλιο για την συμμετοχή μου στο 14^ο πανελλήνιο διαγωνισμό πιάνου Χ.Ο.Ν. που έγινε στην Αθήνα υπό την αιγίδα του υπουργείου πολιτισμού και του πολιτισμικού οργανισμού του δήμου αθηναίων.

Επαγγελματική εμπειρία

Από το έτος 1997 μέχρι σήμερα (27/10/2018) παραδίδω ιδιαίτερα μαθήματα πιάνου.

Από το έτος 2005 μέχρι σήμερα (27/10/2018) παραδίδω ιδιαίτερα μαθήματα στα ανώτερα θεωρητικά.

Ξένες γλώσσες

- Αγγλικά, γαλλικά

Γνώσεις λογισμικού

- Γνώση των πακέτων της microsoft, word, excel.
- Χρήση internet, internet explorer, firefox, outlook.

Ενδιαφέροντα

- Μουσική
- Μαγειρική

Συστατικές επιστολές

- 1) Κα Μαρία Χαιρογιώργου – Σιγάρα
σολίστ α΄ καθηγήτρια ωδείου
Αθηνών.
- 2) Κος Δημήτριος Τουφεξής σολίστ
και διευθυντής του μουσικού
αμερικανικού κολλεγίου της
Ελλάδας.
- 3) Αρχιμ. Ειρηναίος
Παναγιωτόπουλος.

Πνευματικά δικαιώματα

Έτος δημοσίευσης: 2020

Όνομα Συγγραφέα:

Αλεξάνδρα – Νικολέττα Γογγάκη

Όνομα εκδότη:

Ιωάννης Καρόζης

**Το παρόν ψηφιακό βιβλίο
διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο
από τον δημιουργό του, υπό την
αναφερόμενη στην αρχή
άδεια *Creative Commons*:**

ΤΕΛΟΣ